

La política del torn dinàstic i les seves oposicions

El **torn dinàstic** va funcionar perfectament entre 1875 i 1898.

Governos del Partido Liberal-Conservador:
1875 – 81; 1884 – 85; 1890 – 92 i 1895 – 97

Governos del Partido Liberal-Fusionista:
1881 – 84; 1885 – 90; 1893 – 95 i 1897 – 99

A la pràctica, ambdós formacions polítiques va mostrar un ampli acord ideològic en la sustentació del règim de la Restauració i van mantenir polítiques econòmiques i socials similars.

- La Monarquia com a símbol de l'Estat
- Defensa de la propietat privada
- Liberalisme econòmic
- Fort centralisme de l'Estat
- Política d'ordre públic i repressió del moviment obrer.

Durant els períodes de govern del **Partido Liberal** es van dur a terme algunes iniciatives legislatives a destacar:

- ☞ La Llei d'Associacions (1887)
- ☞ Abolició de l'esclavitud (1886)
- ☞ Sufragi universal masculí (1890)

1885 – **Pacte de El Pardo** (accés dels liberals al poder).

El 1885 va morir el Rei Alfons XII. La seva segona esposa, **Maria Cristina d'Habsburg** va assumir la **Regència**.

Uns mesos més tard naixeria el fill pòstum del rei, el príncep Alfons, que seria declarat major d'edat el **1902** amb el títol d'**Alfons XIII**.

L'agost de 1897 va morir assassinat **Antonio Cánovas del Castillo** en un atemptat anarquista.

La **violència anarquista** fou especialment extrema en el període entre 1893 i 1897, amb nombrosos atemptats com el del Liceu (1893), el del Corpus o el propi assassinat de Cánovas.

L'assassí fou l'italià **Michelle Angiolillo**, que probablement actuà com a revenja dels **processos de Montjuïc**.

LES OPOSICIONS AL SISTEMA DE LA RESTAURACIÓ

L'exclusivisme dels partits dinàstics (*Conservador* i *Liberal*) en el poder va marginar la resta de les opcions polítiques, condemnades a la marginalitat i a la clandestinitat.

Els carlins tradicionalistes

Els republicans

Els internacionalistes

Els nacionalistes bascos i catalans

El **carlisme** va perdre força i es dispersa a mesura que es consolida el règim de la Restauració.

Va perdre en bona part el suport formal de l'Església catòlica .

El 1888 es fundà el *Partido Tradicionalista* que aplegà els carlins més reaccionaris i antiliberals.

Els **republicans** van participar en el joc electoral del règim i van ser presents en el Parlament com a minoria.

El republicanisme va partir diverses **divisions internes** que l'afebliren (liderats per Castelar, Salmerón, Ruiz Zorrilla ...)

A Catalunya va mantenir-se el *Partit Republicà Federal* de **Pi i Margall** com una força important amb la defensa d'un model federal per a l'Estat.

El 1893 es fundà la *Unión Republicana*, que obtingué grup parlamentari propi.

En general, els republicans van perdre el suport i la influència en l'àmbit del moviment obrer, que va tendir a radicalitzar-se i a aplegar-se sota les **idees internacionalistes**.

Els **socialistes** es van organitzar políticament.

El 1879 **Pablo Iglesias** funda el *Partido Socialista Obrero Español*, que es definia com un partit revolucionari